

Dosarul nr. 2ra-252/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Gheorghe Sobieski-Camerzan și de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și executorului judecătoresc Olga Delev, intervenienții accesorii Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM”, Consiliul și Primăria municipiului Chișinău, cu privire la obligarea de a executa hotărârea judecătorească și evacuare,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2012, Sobieski-Gheorghe Camerzan a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și executorului judecătoresc Olga Delev, intervenient accesoriu Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM”, prin care a solicitat obligarea părților să execute hotărârea judecătorească din 14 aprilie 2009 privind instalarea sa în încăperile din subsolul blocului din str. V. Alecsandri 44, mun. Chișinău și evacuarea bunurilor Ministerului Afacerilor Interne și ale Sindicatului Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM” din încăperile respective.

Prin cererea de concretizare (vol. I, f.d. 16), Sobieski-Gheorghe Camerzan a solicitat încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne a sumei de 888 800 lei cu titlu de prejudicii materiale și morale.

La demersul reprezentantului Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM”, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 14 aprilie 2009 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a dispus evacuarea Ministerului Afacerilor Interne din încăperile nr. 1-3, amplasate în subsolul blocului din str. Vasile Alecsandri, 44, mun. Chișinău și instalarea reclamantului în aceste încăperi.

În baza acestei hotărâri judecătorești a fost emis titlul executoriu, prin care s-a dispus instalarea reclamantului Sobieski-Camerzan Gheorghe în încăperile nr. 1-3 cu suprafața de 29 m.p., amplasate în subsolul blocului nr. 44, str. V. Alecsandri, mun. Chișinău.

Ulterior, a depus o contestație împotriva acțiunilor executorului judecătoresc Olga Delev, prin care a solicitat obligarea executorului judecătoresc să declanșeze procedura de executare a documentului executoriu din 14 aprilie 2009.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2010 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost obligat executorul judecătoresc să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege și să execute în termene rezonabile documentul executoriu nr. 2-91/09 din 14 aprilie 2009, prin care s-a dispus instalarea lui Gheorghe Sobieski-Camerzan în încăperile nr. 1-3 amplasate la subsolul blocului din str. Vasile Alecsandri, 44, mun. Chișinău.

La 9 septembrie 2011, executorul judecătoresc Olga Delev, întru executarea documentului executoriu menționat, a ieșit la fața locului din str. Vasile Alecsandri, 44, mun. Chișinău și a constatat că încăperile nr. 1-3 amplasate la subsolul blocului sânt în folosința Sindicatului Colaboratorilor Organelor de forță din Republica Moldova „SCOF RM”, în temeiul contractului de locațiune, a consemnat că acesta din urmă, în prezența reprezentantului Consiliului Municipal Chișinău, a deschis benevol încăperea, precum și a înmănat duplicatul cheii de la încăperi.

La 9 septembrie 2011, executorul judecătoresc a transmis reclamantului duplicatul cheii, precum și i-a comunicat despre obligația de păstrare a bunurilor Sindicatului „SCOF RM”, aflate în încăperi.

Creditorul Sobieski-Camerzan Gheorghe a solicitat repetat instalarea în încăperi, din motiv că îi este împiedicată folosința, lacătul fiind blocat sau schimbat ce către Sindicatul „SCOF RM”.

La 7 octombrie 2011, executorul judecătoresc Olga Delev a constatat că este imposibilă executarea repetată a documentului executoriu, din motiv că, deplasându-se la fața locului, proprietarul încăperilor - Consiliul mun. Chișinău și locatarul Sindicatul „SCOF RM” au refuzat accesul în încăperi.

Prin hotărârea din 23 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne și executorul judecătoresc Olga Delev de a executa hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr.2-91/09 din 14 aprilie 2009 privind instalarea lui Sobieski-Camerzan Gheorghe în încăperile nr.1-3, cu suprafața de 29 m.p., amplasate în subsolul blocului nr. 44, str. Vasile Alecsandri, mun. Chișinău, inclusiv și prin evacuarea tuturor bunurilor mobile ale MAI, rămase în aceste încăperi.

La 27 septembrie 2019, Gheorghe Sobieski-Camerzan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea.

La 9 octombrie 2019, reprezentantul apelantului Ministerului Afacerilor Interne, Oxana Dragomir, în baza procurii nr.44/30-1406 din 18 iunie 2019, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Ulterior la data de 9 decembrie 2019, Ministerul Afacerilor Interne, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe.

La 15 octombrie 2019, Gheorghe Sobieski-Camerzan a depus cerere prin care a solicitat pronunțarea unei hotărâri suplimentare, întrucât instanța a omis să se pronunțe asupra cererii prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 888 800 lei cu titlu de prejudicii materiale și morale.

Prin încheierea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea lui Gheorghe Sobieski-Camerzan privind adoptarea unei hotărâri suplimentare pe capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material și moral în mărime de 888 800 lei, ca fiind neîntemeiată.

La 20 noiembrie 2019 Gheorghe Sobieski-Camerzan a declarat recurs împotriva încheierii din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea ei, cu emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a cererii suplimentare depusă la 15 octombrie 2019.

Prin încheierea din 9 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a acceptat spre examinare cererea de apel depusă de apelantul Ministerul Afacerilor Interne.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 ianuarie 2020, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan.

S-a comunicat apelantului Gheorghe Sobieski-Camerzan despre necesitatea prezentării cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea lui, pentru ce i s-a acordat termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii.

Prin încheierea din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Gheorghe Sobieski-Camerzan, pentru neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel din încheierea Curții de Apel Chișinău din 9 ianuarie 2020.

Prin încheierea din 3 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a ridicat de la examinare în ordine de apel cauza civilă și s-a restituit în prima instanță pentru emiterea hotărârii suplimentare.

Prin încheierea din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea privind adoptarea unei hotărâri suplimentare.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins, din lipsă de temeii, apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 23 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 noiembrie 2019 și din 11 august 2020.

În motivare, Colegul instanței de apel a conchis că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

A reținut că instanța de fond just a admis acțiunea, dat fiind că hotărârea judecătorească din 14 aprilie 2009 nu este executată efectiv, reclamantul Gheorghe Sobieski-Camerzan neavând acces în încăperile nr.1-3 cu suprafața de 29 m.p., amplasate în subsolul blocului nr. 44, str. Vasile Alecsandri, mun. Chișinău. De asemenea în încăperi mai sunt bunuri ce aparțin Ministerului Afacerilor Interne,

care a fost evacuat, fapt confirmat și de reprezentantul Sindicatului Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM”, și de procesul-verbal întocmit la 9 septembrie 2011 de către executorul judecătoresc Olga Delev, prin care a transmis aceste bunuri la păstrare reclamantului.

Cât privește încheierea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a menționat că instanța de fond just a respins cererea lui Gheorghe Sobieski-Camerzan privind adoptarea unei hotărâri suplimentare pe capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material și moral în mărime de 888 800 lei, ca fiind neîntemeiat. Or, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 septembrie 2012 s-a respins demersul reclamantului Gheorghe Sobieski-Camerzan cu privire la primirea pretențiilor suplimentare împotriva Ministerului Afacerilor Interne, de încasare a despăgubirii materiale în sumă de 88 888 lei și a despăgubirii morale în sumă de 800 000 lei pentru a fi examinate într-un singur proces cu prezenta acțiune (vol. I, f.d.53-54). Această încheiere, cu drept de recurs, de către reclamant nu a fost contestată și, prin urmare cererea privind mărirea cuantumului pretențiilor nu a fost primită spre examinare în acest litigiu, s-a refuzat de a fi pusă pe rol, din care motive nu a fost examinată nici în prezentul proces.

La 15 decembrie 2020, prin intermediul poștei (vol. II, f.d. 159), Gheorghe Sobieski-Camerzan a declarat recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată parțial decizia instanței de apel și parțial încheierea din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu transmiterea recursului depus de el la 14 august 2020 împotriva încheierii din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, conform prevederilor art. 250, 243 alin. (1) – 428 din Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că la 11 august 2020 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a pronunțat o încheiere prin care a respins ca neîntemeiată cererea sa privind adoptarea unei hotărâri suplimentare. Recursul său împotriva acestei încheieri urma să fie examinat separat de instanța de recurs și nu de apel, conform art. 250,423-428 din Codul de procedură civilă.

A menționat că conform prevederilor art. 147 alin. (4) din Codul de executare, executorul judecătoresc era obligat să evacueze Ministerul Afacerilor Interne împreună cu toate bunurile aflate în aceste încăperi nelocative.

Mai mult, instanțele de fond și apel au denaturat cererea sa de chemare în judecată în care a indicat că parate și pe Sindicatul Colaboratorilor Organelor de Forță din Republica Moldova „SCOF RM”, pe care intimata Olga Delev la instalat ilegal în bunul imobil.

La 25 ianuarie 2021, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Oxana Dragomir, în baza procurii nr.44/22-5104 din 31 decembrie 2020, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia este ilegală și pasibilă casării în temeiul art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

A indicat că, Ministerul Afacerilor Interne eronat a fost atras în prezentul proces, or, executarea hotărârii judecătorești privind instalarea lui Gheorghe Sobieski-Camerzan urmează să fie efectuată de către executorul judecătoresc.

Cu referire la evacuarea Ministerului Afacerilor Interne din încăperile litigioase, a menționat că în această parte hotărârea judecătorească a fost executată 19 februarie 2009, când a fost executat titlul executoriu nr. 2e-110/07 din 13 decembrie 2007 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău, prin care s-a dispus evacuare forțată a Ministerului Afacerilor Interne din încăperile nr. 1-3 de la subsol și nr. 25, 25a, 25c, 26 și 27 de la etajul 1 cu suprafața de 74,6 m.p. din str. V. Alecsandri, 44, mun. Chișinău. Faptul dat se confirmă prin notificarea executorului judecătoresc din 5 februarie 2009, remisă în legătură cu executarea hotărârii judecătorești.

Prin urmare, a remarcat că invocările lui Gheorghe Sobierski-Camerzan cu referire la neexecutarea hotărârii judiciare în partea evacuării Ministerului Afacerilor Interne sunt neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei, la 7 decembrie 2020, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurenți lipsește.

În cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne, s-a menționat că decizia instanței de apel a fost recepționată de reprezentant la 14 decembrie 2020.

Din aceste considerente, Colegiul consideră recursurile declarate în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Până la data examinării admisibilității recursurilor, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursurilor declarate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile declarate de Gheorghe Sobieski-Camerzan și de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibile recursurile declarate de Gheorghe Sobieski-Camerzan și de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan